

בשְׁחָגִיעַ אֲלֵיהֶם, רָאָה אֹתָהּ
שְׁחִיתָה שׂוֹכְבָת בַּעֲפָר. מִי רָאָה
אֶת בְּבוֹד הַגְּבִירָה בְּאוֹתוֹ זָמָן וְאֶת
בְּקַשּׁוֹת הַמֶּלֶךְ בְּנֶגְדָה, עַד
שְׁהַמֶּלֶךְ אָוחֵז אֹתָהּ בִּידָוֹ וּמִקְים
אֹתָהּ, וּמִבְיאָ אֹתָהּ לְהַיכְלֵל,
וּנְשַׁבַּע לָהּ שֶׁלָא יִפְרֹד מִמֶּנָה.

לְעוֹלָמִים וְלֹא יִתְרַחֵק מִפְנוֹ.
בְּכֵן הַקְדוּשָׁ בָרוּךְ הוּא - כֵל זָמָן
שְׁבָנָסָת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּוֹת, כְּשִׁיחָה
מָגִיעַ הַזָּמָן, הִיא בָאה וְחוֹזְרָה
לְפִנֵי הַמֶּלֶךְ. וּעֲכֹשׁוּ בְּגָלוּוֹת הַזָּו
לֹא כֵה, אֶלָא קָדוּשָׁ בָרוּךְ הוּא
יַאֲחֹז בִּינְדִיקָה וַיְקִים אֹתָהּ וַיְתַפִּיס
עַמָּה וַיִּשְׁבַּב אֹתָהּ לְהַיכְלֵל. וּבָא
תַּרְאָה שְׁכָב זֶה, שְׁהָרִי בְּתוּב נְפָלָה
לֹא תּוֹסִיף קֻומָם, וּעַל זֶה
בְּתוּב, (עמוט ט) בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים
אֶת סְפַת דָוִיד הַנְּפָלָת. הִיא לֹא
תוֹסִיף קֻומָם כִּמוֹ בְּפָעָמִים
הַאֲخֶרֶת, אֲכַל אַנְיָא אֲקִים אֹתָהּ.
וּעַל זֶה בְּתוּב, בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים
אֶת סְפַת דָוִיד הַנְּפָלָת, אַנְיָא אֲקִים
אֶת סְפַת דָוִיד. מַי זוּ סְפַת דָוִיד? זוּ
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. הַנְּפָלָת, כִּמוֹ
שְׁפָתוֹב נְפָלָה. וְזַהוּ בְּבוֹדָה שֶׁל
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְתַשְׁבַּחַתָה, וְזַה
לְמִדְנוֹ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, וְדָאי מַלְילַתָא עַל לְבָאי,
וְאֲתִישָׁבָא, וְדָא בְּרִירוֹ דְמָלָה. וְאַזְלָא
הָאֵי, כְּמַלָּה חֲדָא דְשָׁמְעָנָא וְשַׁבְחָנָא, וְהַשְׁתָּא
רוּוֹחָנָא לָהּ, דְתַגְנִין, אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, זְמִין קָדְשָׁא
בְּרִיךָ הוּא לְאַכְרֹזָא עַל כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְאָה, (ישעה נב) הַתְּנִעַרִי מַעֲפָר קִוְמִי שְׁבִי
יְרוֹשָׁלָם, פְּמָאָן דְאָחִיד בִּינְאָדָחָרְרִיה וַיִּמְאָה
הַתְּנִעַר, קֻומָם, בְּכֵן קָדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא יוֹחִיד בָה
וַיִּמְאָה הַתְּנִעַרִי, קִוְמִי.

אָמֶר לֵיהֶ רַבִּי אַחֲא, וּבָנָן כֵל אַיּוֹן בְּנֵי הַיְכָלָא
דְמָלְכָא בְּלִישָׁנָא דָא פַתְחֵין, חֲדָא הוּא
דְכַתִּיב, (ישעה ס) קִוְמִי אָוֹרִי בֵי בא אָוֹרֵךְ, חֲדָא
בְּאָוֹרֵךְ, חֲרִי הַמֶּלֶךְ בָּאָן, וְדָאי שָׁאָן הוּא הַפְּבּוֹד שֶׁלָה, וְשַׁמְתַח הַכֶּל כְּשַׁהַמֶּלֶךְ מַתְפִיס עַמָּה.

בְּכֵן מִטָּא לְגַבְהָה, חֲמָא לְהַדְרוֹה שְׁכִיבַת
בְּהַהְיָה (דף ר ע"ב) זְמָנָא, וּבְעַוְתִין דְמָלְכָא
לְקַבְלָה עַד דָא חֲדָא לְהַמְלָכָא בִּידָוֹ, וְאַוְקִים
לְהַ, וְאִיְתֵי לְהַ לְהַיְכְלֵלָה, וְאוֹמֵי לְהַ דָּלָא
וַיִּתְפְּרַשׁ מִינָה לְעַלְמִין, וְלֹא יִתְרַחֵק מִינָה.

בְּכֵן קָדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, כֵל זָמָן דְכַנְסָת יִשְׂרָאֵל
בְּגָלוּתָה, בְּכֵן הַהָמָטִי זְמָנָא, הִיא אֲתִיאת
וְהַדְרָת קִמִי מְלָכָא. וְהַשְׁתָּא בְּגָלוּתָה דָא לֹא
הָכִי, אֶלָא קָדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא יוֹחִיד בִּינְהָא,
וַיְזֹקִים לְהַ, וַיִּתְפִיס בְּהַדְרוֹה וַיִּתְבִּיב לְהַ לְהַיְכְלֵלָה.
וְתָא חַזִי דְהַכִּי הוּא, דָהָא כְתִיב נְפָלָה לֹא תּוֹסִיף
קוּם, וּעַל דָא בְּכִתְבִּיב, (עמוט ט) בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים
את סְפַת דָוִיד הַנְּפָלָת, הִיא לֹא הוֹסִיף קוּם
בְּזָמְנִין אַחֲרֵנִין, אֲכַל אַנְיָא אֲוֹקִים לְהַ. וּעַל דָא
כְתִיב בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים אֶת סְפַת דָוִיד הַנְּפָלָת,
אֲנִי אֲקִים אֶת סְפַת דָוִיד. מִאָן סְפַת דָוִיד. דָא
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. הַנְּפָלָת: בְּמַה דְכַתִּיב נְפָלָה.
וְדָא הִיא יִקְרָא דְבְתוּלַת יִשְׂרָאֵל, וְתוֹשְׁבַּחַתָה
דִילָה. וְדָא אַוְלִיפְנָא בְּהַהְיָה שְׁעַתָּה.

אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה, וְדָאי מַלְילַתָא עַל לְבָאי,
וְאֲתִישָׁבָא, וְדָא בְּרִירוֹ דְמָלָה. וְאַזְלָא
הָאֵי, כְּמַלָּה חֲדָא דְשָׁמְעָנָא וְשַׁבְחָנָא, וְהַשְׁתָּא
רוּוֹחָנָא לָהּ, דְתַגְנִין, אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, זְמִין קָדְשָׁא
בְּרִיךָ הוּא לְאַכְרֹזָא עַל כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְאָה, (ישעה נב) הַתְּנִעַרִי מַעֲפָר קִוְמִי שְׁבִי
יְרוֹשָׁלָם, פְּמָאָן דְאָחִיד בִּינְאָדָחָרְרִיה וַיִּמְאָה
הַתְּנִעַר, קֻומָם, בְּכֵן קָדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא יוֹחִיד בָה
וַיִּמְאָה הַתְּנִעַרִי, קִוְמִי.

אָמֶר לֵיהֶ רַבִּי אַחֲא, וּבָנָן כֵל אַיּוֹן בְּנֵי הַיְכָלָא
דְמָלְכָא בְּלִישָׁנָא דָא פַתְחֵין, חֲדָא הוּא
דְכַתִּיב, (ישעה ס) קִוְמִי אָוֹרִי בֵי בא אָוֹרֵךְ, חֲדָא
בְּאָוֹרֵךְ, חֲרִי הַמֶּלֶךְ בָּאָן, וְדָאי שָׁאָן הוּא הַפְּבּוֹד שֶׁלָה, וְשַׁמְתַח הַכֶּל כְּשַׁהַמֶּלֶךְ מַתְפִיס עַמָּה.

(בתוכו (מלכים-א) ותבא בת שבע אל המלך החזרה, במו יוו) בכל אומן הפטמים היא באה אל המלך ועומדת לפניו. זהו שפטותוב (מלכים-א) ותבא לפניו המלך, ופעמד לפני המלך. אבל בפעם הזו לא לך, אלא המלך יליך אליה ויתפיס עמה ויישיב אותה להיכלו. זהו שפטותוב הנה מלכה יבא לך, ודאי, ואישתו יבא אליו. יבא לך, לפיס אותו. יבא לך, להקים אותו. יבא לך, להנגיש אותו להיכלו ולהזדווג עמך זוגו עולםם, כמו שנאמר ואראשתו לי באמונה.

עד שהי הולכים, פגש בהם רבי אבא. אמרו, הרי בעל החכמה בא, נקבע פניו השכינה. כשקרבו אליו, השפט מחה אף ש恸ה יושב עליו, וירד אליהם.

פתח ואמר, (שמות ט) ויהי קול הספר הולך וחזק מאד וגו'. ויהי קול הספר, פאן נחלקו ספרי הראשונים, וכולם בדבר אחד נקבעו. יש מי שאומר, קול הספר - שנים. קול - אחד. הספר - שנים. וידיך זה מלא כתוב ויהי השופר הולך וחזק, אלא קול הספר, קול שיוציא מהשופר, שודאי נקרא שופר, כמו שנאמר (ישעה כ) יתקע בשופר גדול, וזהו שופר גדול שבו יוצאים העברים לחרות עולםם, והרי פרשזה.

יש מי שישונה ומידיק שהפל אחד, משום שפטותוב קול הספר, הקול שנקרה שופר. וממן לנו שנקרה קול? ממה שפטותוב דברים קול גדור ולא יסף, והקول הגדל הזה נקרה שופר. ועל כן, קול הספר הולך טוב. לאן הולך? אם אמר להר סיני או

דא קול השופר הולך כתיב. לאן הולך. אי תימא להר סיני, או לישראל.

מלך הא, ורקאי כדיין הוא יקראה דיליה וחדותה דכלא, כド מלכא אתפיז בתקה. (בתיב (מלכים א) ותבא בתשע למלך הדרה לנו) **א, בכל איןון זמניין איה אמת לגביה דמלך,** וקמת קמיה, הדא הוא דכתיב, (מלכים א) ותבא לפני המלך, ומטעם לפניה המלך. אבל בזמנא לאו הכא, ומלא מלכא יתי לגביה, ויתפיס דא לאו הכא, ויתיב לה להיכליה. הדא הוא דכתיב, (ונראה ט) הגה מלכח יבא לך ודאי, ולא אנת לגביה, יבא לך, לפיסא לך. יבא לך, לאשלא מא לך בכלא. לאקמא לך. יבא לך, לאשלא מא לך בכלא. יבא לך, לאעלאה לך להיכליה, ולאזדוזגא עמק זוגא דעתלמין, כמה דעת אמר (הושע ט) ואראשתו לי באמנה.

עד דהו אזי פגע בהו רבי אבא. אמרו, הדא מאריה דחכמתא אמי, נקבע אנפי שכינתא. כド קרייבו בתקה, אשתמייט מקסטורא דקורטרא, ונחת גבון.

פתח ואמר, (שמות ט) ויהי קול השופר הולך וחזק מאד וגו'. ויהי קול השופר, הכא אפליגו ספרי קדמאי, ובלהו בחד מלחה אתתקעו. אית מאן דאמר, קול השופר תרי, קול חד, השופר תרי. ורקיך לה, מדלא כתיב ויהי השופר הולך וחזק, אלא קול השופר, קול דנפיק משופר, דודאי שופר אקרי, כמה דעת אמר (ישעה כ) יתקע בשופר גדול, והאי איהו שופר גדול, דביה נפקין עבדין לחרות עולםין. והא אוקמה.

אית מאן דתני ורקיך דכלא חד, בגין דכתיב קול השופר, קול דакרי שופר. ומנא לנו דакרי קול. ממה דכתיב, (דברים ח) קול גדול ולא יסף, והאי קול גדול אקרי שופר. ועל דא קול השופר הולך כתיב. לאן הולך. אי תימא להר סיני, או לישראל.